

סלון אלנבי 300

מבצע חגים בצבעים

PHILIPS

מחירי אה"ע

- ★ טלוויזיות
- ★ מקררים
- ★ מקפיאים
- ★ מכונות כביסה
- ★ אספקה מיידית

הנאר עקיבוב, סלון אלנבי 113
 הסלון הראוי לאמון לחוצרי תשלול
 רח' אלנבי 113 ת"א, טל. 615902
 (ניו המעביר לצרכן)

במדינה

דרכי אדם

שומר אחי אנוכי

האח המת

רוצח מרי יום

ביומו את האח החי

עמרם מולסון לא רצה את אחיו. אבל כל עורכי-דין ובאי בתי-המשפט מכירים את האיש רדוף הגורל, המסתובב כל הזמן ומנסה לעניין את העיתונאים ועורכי-הדין במיתורין האופף את מות אחיו.

עמרם עלה לארץ מצפון-אפריקה ב-1956, וקיבל דירת צריף עם אמו בחולון. אחים ואחיות נוספים שלו נותרו במרוקו וגם בצרפת. רק אחיו הצעיר, אלי, עלה לארץ ב-1969. והתגורר תקופת מה עם אחיו הבכור. אחר כך גוייס האח הצעיר, שהיה אז בן 24, לצה"ל. כשנה אחרי גיוסו, כשהשתחרר אלי מכלא 6 שליד חיפה, נמצאה גופתו מרוטשת על פסי-הברזל. ב-22 בפברואר 1972 הובאה הגופה למכון הפתולוגי באכר-כביר ונר-תחה על-ידי הד"ר גבריאל מאירי סוף.

מימצאי המנתח היו כדלהלן: גור-פת גבר צעיר שזוהה כאלי מול-סוף.

● הגופה חתוכה לחלוטין. הי-ראש נפרד לגמרי מהגופה. החלק העליון של הצוואר מוכתם על-ידי חומר שמונני שחור.

● הגפיים העליונות נפרדות לגמרי. החלק התחתון של הגופה נפרד בחיזור המותן והגפה התחתונה השמאלית נפרדה מיידית חת לאיזור הברך.

● כל האיברים הפנימיים קרוי עים ושטועים וכל השלד שבור. המוות נגרם כתוצאה מהנזקים הי-קשים במיוחד.

מתחת לחות-הדעת נוסף מישר פט אחד: "בשעת הניתוח נודע, כי המנוח נדרס על-ידי רכבת. אוצר בלום כגוף. הגופה נקברה והאח הבכור, עמרם, ש-ביקש לראות את גופת אחיו לא הורשה לעשות זאת. מאז תום השיבעה הפך מותו של אלי לחי-לום הבלהות הפרטי של אחיו.

הוא לא השלים עם מסקנות הור-עדה שמונתה לחקור בעניין, וש-קבעה כי אלי מולסון נדרס על-ידי רכבת. לעמרם היתה אידאה פיקס, שהפכה במשך השנים לשיגעון של ממש. הוא בטוח כי אחיו נר-צה, וכי המניע לרצח היו חלקי פלאטינה יקרים שהושלתו בגופו בעת ניתוח שובצע בו במרוקו. אלי נפצע בתאונת-דרכים בעת שהתגורר עדיין במרוקו. עצמותיו אותו בניחות, והוחדר לגופו חומר זר לשם איחוי העצמות. האח, עמרם, משוכנע כי אחיו לא שמר על פיו ופיטפט וסיפר בכלא הי-צבאי על האוצר הבלום הטמון בגופו. לדבריו, מישו רצה אותו, ריטש את הגופה באכזריות כדי להוציא את המתכת היקרה.

עמרם אמנם הצליח להשיג תעודות רפואיות המוכיחות כי אחיו עבר ניתוח במרוקו, אולם בשום מקום לא נאמר כי הושלתו בגופו חלקי פלאטינה יקרים. בעת הניתוח-שלאחר-המוות, לא נמצאו כמובן, חלקים כאלה.

אבל מאז אין כל דרך הגיונית לשכנע את עמרם כי אחיו נהרג בתאונה. הוא הפסיק לעבוד, הת-מכר לשתייה, והפך אורח קבוע בבתי-המישפט. הוא מחפש את הצדק. שוב ושוב הוא פונה לעור-כי-דין שיעזרו לו להפעיל את המערכת ולהתחיל בחקירה חדשה. שוב ושוב הוא פונה לעיתונאים, שיגלו עניין בפרשת אחיו ויעוררו את דעת הציבור.

סודות הכתב. תשע השנים שעברו ממותו של אלי הפכו את עמרם למת החי. גופו נראה היום

שחוף ושברירי, מפיו נודף בקבי-עות ריח כבד של אלכוהול, ועיי-ניו נראות כעיני כלב נרדף.

בתחילה פנה בכוחות עצמו לי-מישרד-הביטחון, אך לא נענה. שנים היה עומד בשערי מישרד-הביטחון ופונה לכל מי שמסכים לשמוע אותו, ומספר את סיפורו. אבל רק אחרי שעורך-הדין ישעיהו הירש פנה בשמו למישרד-הביט-חון, הורשה לו לעיין בחומר הי-חקירה שערך מצ"ח בנידון.

בין המיסמכים שנפלו לידיו של מולסון היה גם מיכתב התאב-דו-ת שנמצא ליד הגופה, ומיסמ-כים בכתב-ידו של סרן ליאון בכר (היום סגן-אלוף). שהיה חוקר הי-מוות מטעם מצ"ח צפון. מולסון טוען, כי חש מייד בדמיון המפ-תיע שבין כתב-ידו של החוקר לי-בין כתב-היד של מיכתב התאב-דו-ת. הוא לא האמין כי אחיו, שי-היה עולה חדש, היה מסוגל לכי-תוב מיכתב בעברית, ובוודאי שי-לא האמין כי אחיו התאבד. לכן העביר את דוגמות כתב-היד לגרא-

דרכי חיים

מעשה מגונה

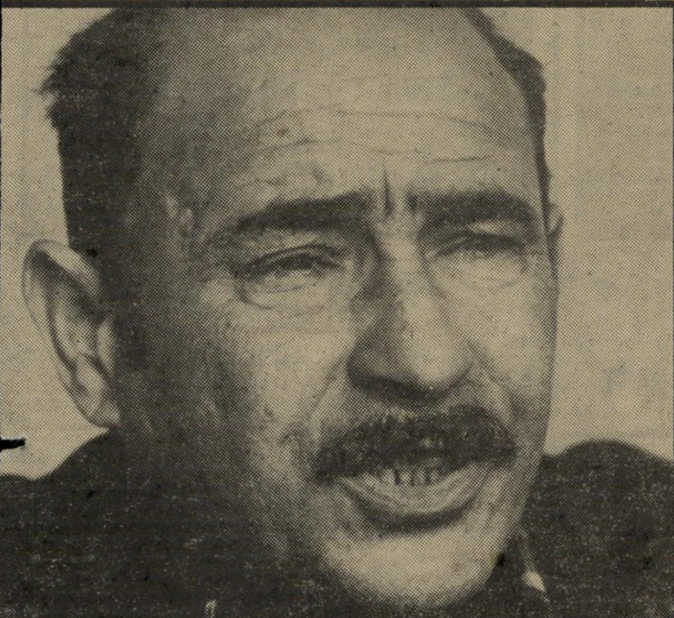
בחיוב החשמל

בתואנה שי בדיקת מונה

נעשה מעשה מגונה

בידדה בת שמונה

"זה לא הוא", אמרה הילדה בת השמונה. שעה קודם לכן התלוננה

רודף-צדק מולסון

"הגופה חתוכה לחלוטין..."

הקטנה כי בעת שיסבה בדירתה ברעננה דפקו בדלת, וגבר ביקש ממנה שתקרא עבורו את מונה הי-חשמל. הוא הרים אותה אל ארון החשמל והוך כדי כך ביצע בה מעשה מגונה.

המיטרה ביררה כי עובד חב-רת-החשמל שביקר באותו בוקר בשכונה זו של רעננה, ושהניח שם את חשבונות-החשמל, היה יהודה גיאת, העובד באותו איזור כבר שנים אחדות. הוא הובא מייד לבית המתלוננת והוצג בפניה, והיא אמ-רה כי לא זה האיש.

המיטרה המשיכה לחקור. אחרי כחודש החליטה בכל זאת לעצור את גיאת ולהאשימו בעשיית מע-שה מגונה בקטינה. בינתיים גב-תה חוקרת נוער מפי הילדה עדות שבה זיהתה את סנדליו ומכנסיו הקצרות של גיאת, והדבר הספיק להגשת כתב-אישום.

"כל אחד מכיר אותי". בעת מעצרו השתכנע איש חברת-החשמל למסור הודאה, ואולם את-רי שעה קלה חזר בו וביטל אותה, וחזר על כך שלוש פעמים. סניגורו ישראל אלטרש הביא בפני שופט השלום את גירסת הנאשם. הוא סיפר כי אמנם חילק את חשבונות החשמל באותו בוקר, אולם לא ראה את הפעוטה ולא נגע בה.

"אני עובד שם הרבה זמן, וכל אחד מכיר אותי, הילדה היתה מזי-הה אותי מייד, אילו הייתי אשם", טען גיאת. הוא העלה את ההשערה

פולוג מוסמך, אברהם לוי מתלי-אביב.

ב-5 במארס 1979 קבע הגרא-פולוג: "מיכתב המחלוקת (מיכ-תב ההתאבדות) לא נכתב על-ידי אלי מולסון המנוח; כושר הכתי-בה שלו טרם הגיע לדרגה של כתב בוגר ושוטף. מצאתי זהות בין דוגמת כתב-ידו של סרן בכר ובין כתב-היד המופיע במיכתב שבמחלוקת, ולפי דעתי המיכתב אשר במחלוקת נכתב כולו, כולל החתימה, בידי סרן בכר, אותו אדם אשר כתב את המיסמכים." (ש-נבדקו על-ידי הגראפולוג).

היכן הפלאטינות? תוצאה זו רק הפכה את מולסון נחוש יותר בדעתו. מצויד במיסמך זה פנה לעיתונאי יוסי בר וזה ספרי-סם את סיפור המוות המיסתורי. אחרי שהופיעה הכתבה טילפן אלמוני לבר, רצה לספר לו משהן על מותו של אלי מולסון, אולם הקו נותק.

הגיהנום הפרטי של עמרם מול-סוף הביא אותו גם לידי סיכסוך-כים עם המיטרה ועם מישרד-הביטחון והפך אותו ליצור בלתי רצוי בין העיתונאים ועורכי-הדין. "מדוע הם לא בודקים?" הוא חוזר ושואל את כולם, "היכן הי-פלאטינות של אחי? מדוע לא חוקרים מחדש? הרי יש חומר גראפולוגי, ויש מימצאים על שמן שחור שלא הגיע לגופה מהרכבת." אם תיערך חקירה יסודית ב-עניין, ויובהר מעל לכל ספק כי

JORDACHE
 תל-אביב, רח' יהודה המכבי 57 טל. 456351

סופר ג'ינס
 יבוא ושיווק

תוצרת ארצות הברית סוג א' מוכנסי ג'ינס וקורדורו סרבלים וחצי סרבל בשלל צבעים חולצות ומכנסי ג'ורדאש

חנויות סופר ג'ינס:
 תל-אביב: רח' יהודה המכבי 57 טל. 456351
 רחובות: רח' הרצל 181 טל. 054-76274
 רמת-גן: רח' ד"ר כהן 2, פינת ביאליק 66, טל. 734730
 ירושלים: רח' יפו 50 בנין העמודים טל. 02-233559

פרסום רם

שוב אפשר להשיג!

ספרו החדש של גבי רוזנבאום

מגרות

שבוע של התאבדות

לחשיג בחנויות הספרים המובחרות

הפצה ראשית: בית-עלים